

*Privatna varaždinska
gimnazija s pravom javnosti
„Gimnazija Žiger”*

*Ljetopis za školsku godinu
2014./2015.*

lipanj, 2015.

Uvodnik

Još nam se jedna školska godina opasno bliži kraju. U školi se osjeća radna atmosfera do samoga kraja. Ispravljaju se ocjene, pišu se testovi, a prosjeci ocjena sve su viši. Zaslužno, jer naše su generacije sve bolje.

Maturanti su nas i ove godine ostavili bez teksta svojom završnom večerom na kojoj su nam pokazali svoju kreativnost, ali i pjevačke sposobnosti. A onda su nas još i oduševili izborom svog „outfita“ za maturalsnu večeru. Svi smo na njih iznimno ponosni i držimo im palčeve na ispitima državne mature za koje se marljivo već mjesecima pripremaju.

I ostali su razredi pokazali da idu kreativnim stopama svojih starijih kolega, prvo božićnom predstavom „Božićna priča“ Charlesa Dickensa, a potom i filmovima, prezentacijama i crtežima kojima su predstavljali našu školu kod škola partnera iz Poljske, Cipra i Slovenije koji su nas ugostili ove školske godine u sklopu EU Projekta „We all smile in the same language“. Pokazali smo se i kao jako dobri domaćini, na čemu posebno moramo zahvaliti roditeljima bez čije podrške ne bismo bili toliko uspješni.

No, kakva bi bila školska godina bez naših terenskih nastava? U prvom smo polugodištu odlučili otkriti ljepote i značajke Zavižana i Senja te upoznati marljive ljude u Grifonu, centru za zaštitu ptica grabljivica, a naš tradicionalni odlazak na Interliber ove smo godine začinili posjetima Hrvatskom saboru i Muzeju suvremene umjetnosti. Ožujak je bio posvećen odlasku na višednevnu terensku nastavu u Dubrovnik, Kotor, Budvu, Mostar i Sarajevo.

Već sad je glavna tema školskih odmora destinacija za terensku nastavu iduće školske godine, što će zasad ostati tajna, ali sigurna sam da program rada za iduću školsku godinu neće nikoga ostaviti ravnodušnim.

Kod nas je svaki dan jedno novo, lijepo iskustvo i za nastavnike i za učenike, a radovi u prilogu „samo su mrvice s bogatog stola“ koje nudi naša škola.

Martina Mrak, prof.

v.d. Ravnateljica

Snalaženje u prirodi radionica

Tomislav i Patrick:
„Hmmm...što trebamo sa
sobom ponijeti u prirodu da
nam boravak bude
ugodan i siguran?“

Za ugodan i siguran
boravak u prirodi potreb-
no je ponijeti: udobnu odje-
ću i obuću, vodu i hranu,
svjetiljku, čarape...

Profesorica biologije Marta Kranjčec održala je ra-
dionicu o snalaženju u prirodi. Učenici su naučili
kako se pripremiti za put u prirodu, što je sve potre-
bno ponijeti sa sobom za siguran boravak u prirodi,
kako se ponašati u skladu s prirodnim zakonima te
kako reagirati i pružiti pomoć u slučaju nesreće.

Profesorica Marta Kranjčec i profesor
Petar Babić pokazali su učenicima kako
zavezati različite vrste čvorova koji mogu
biti korisni za snalaženje u prirodi.

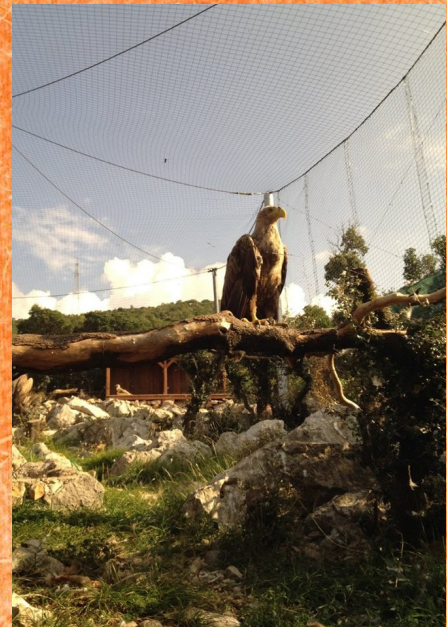

terenska nastava
Senj, Zavižan
7. listopada 2014.

Na prvoj ovogodišnjoj terenskoj nastavi uputili smo se prema Senju gdje smo razgledali grad i saznali nešto više o životu i djelu senjskih pisaca, geografskim i povijesnim obilježjima toga grada. Posjetili smo i kulu Nehaj, a kasnije se uputili na Zavižan gdje smo posjetili meteorološku postaju i planinarski dom.

Posjetili smo i bjeloglave su-pove u centru za zaštitu ptica grabljivica „Grifon”.

We all smile in the same language

Od 20. do 23. listopada 2014. godine našu su školu posjetili partneri projekta „We all smile in the same language”. Profesori i učenici stigli su iz Slovenije, Poljske, Turske, Rumunjske, Latvije, Italije, Njemačke i Cipra.

Cipar

Turska

Anto i Tomislav prezentirali su partnerima našu školu. Svoje škole predstavili su i ostali učenici zanimljivim videima i prezentacijama.

Učenicima iz projekta smo podijelili slatke poklone te magnetske s početnim slovom njihova imena na glagoljici koje su izradili naši učenici.

Učenci su izrađivali kalendar za 2015. godinu koji su ukasili slikama sa svojih putovanja.

Ogroman su trud učenici uložili u izradu plakata *One day in my life* koji prikazuje jedan dan svakog učenika iz škole partnera projekta. Radionica je pokazala sličnosti i razlike u dnevnim obavezama učenika koji sudjeluju u projektu.

Radni sastanak i plan za buduće projektne aktivnosti.

Posjet Hrvatskome saboru

14. studenoga 2014. godine posjetili smo Hrvatski sabor, predstavničko tijelo građana i nositelja zakonodavne vlasti u Republici Hrvatskoj. Učenici su uz stručno vodstvo prošetali prostorijama Hrvatskoga sabora i prisjetili se njegove povijesti. Naši su gimnazijalci prisustvovali sjednici Hrvatskoga sabora na kojoj su mogli vidjeti na koji način saborski zastupnici vode svoje rasprave te kako odlučuju i donose zakone.

Nisam slikao da bi te slike služile drugome, te su slike služile meni. Zbog toga i nemam logičan opus u smislu razvoja. Na kraju će ostati svega nekoliko slika koje će moći biti na neki način prezentirane. Moje slikarstvo je u neku ruku način mogega ponašanja. Ne želim mijenjati svijet, kulturu, civilizaciju ni, posebno, odnos prema umjetnosti. Vjerujem da su moje slike ponešto mimo klasičnog shvaćanja slikarstva, no to je posljedica moje slobode mišljenja i shvaćanja ili uopće moje slobode kao čovjeka. Slikarstvo mi je pomoglo da se moralno i duhovno oslobodim, pa zbog toga to slikarstvo i ne može biti zarobljeno građansko slikarstvo.

Julije Knifer jedan je od najznačajnijih hrvatskih umjetnika 20. stoljeća. Osnovni i prepoznatljiv motiv njegove umjetnosti je meandar, izveden u bezbroj varijanti i u različitim tehnikama.

Kniferov meandarski oblik izveden je tehnikom olovke, ulja na platnu, kolaža i sl. Meandar je reduciran na ritam kontinuirane forme i kontrast crnog i bijelog, da bi kasnije u nje ga uključio i boju.

Rebeka Štefić održala je izlaganje o životu i djelu hrvatskog umjetnika Julija Knifera.

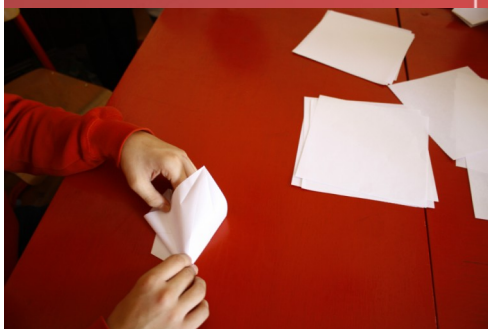

Origami radionica

10. listopada 2014.

Kao dio Comenius projekta „We all smile in the same language”, naši su profesori i učenici organizirali origami radionicu. Učenici su naučili izrađivati ždralove te razne druge rukotvorine od papira.

Origami je tradicionalna japanska vještina kreiranja modela od papira.

Ždral je simbol sreće i novoga života.

Origami smanjuje stres, opušta organizam i povećava koncentraciju.

Origamijem se može izraditi tisuće različitih oblika: životinja, cvijeća, raznih ukrasnih i matematičkih oblika.

Proizvodima origami radionice ukrasili smo školsku dvoranu za božićnu predstavu.

Dan sjećanja na Vukovar

18. studenoga

PRIČA O GRADU

Odustajem od svih traženja pravde, istine, odustajem od pokušaja da ideale podredim vlastitom životu, odustajem od svega što sam još jučer smatrao nužnim za nekakav dobar početak, ili dobar kraj. Vjerojatno bih odustao i od sebe sama, ali ne mogu. Jer, tko će ostati ako se svi odrekne sebe i pobjegnemo u svoj strah? Kome ostaviti grad? Tko će mi ga čuvati dok mene ne bude, dok se budem tražio po smetištima ljudskih duša, dok budem onako sam bez sebe glavinjao, ranjav i umoran, u vrućici, dok moje oči budu rasle pred osobnim porazom? Tko će čuvati moj grad, moje prijatelje, tko će Vukovar iznijeti iz mraka?

Nema leđa jačih od mojih i vaših, i zato, ako vam nije teško, ako je u vama ostalo još mladenačkog šaputanja, pridružite se.

Netko je dirao moje parkove, klupe na kojima su još urezana vaša imena, sjenu u kojoj ste istodobno i dali, i primili prvi poljubac – netko je jednostavno sve ukrao jer, kako objasniti da ni Sjene nema? Nema izloga u kojem ste se divili vlastitim radostima, nema kina u kojem ste gledali najtužniji film, vaša je prošlost jednostavno razorena i sada nemate ništa. Morate iznova graditi. Prvo svoju prošlost, tražiti svoje korijenje, zatim svoju sadašnjost, a onda, ako vam ostane snage, uložite je u budućnost. A grad, za nj ne brinite, on je svo vrijeme bio u vama. Samo skriven. Da ga krvnik ne nađe. Grad – to ste vi.

Siniša Glavašević

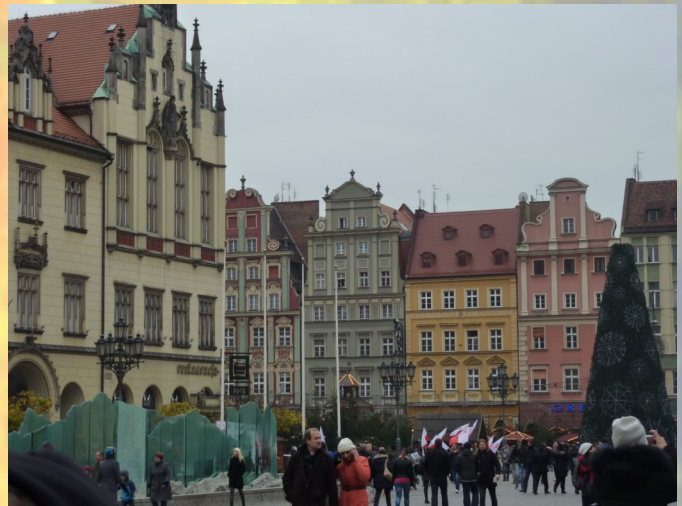

**Comenius projekt
„We all smile in the
same language”**

**Poljska
20. - 23. studenoga 2014.**

**Vedran Benčić, Lucija Koščak,
Antonela Pizek i Josip Novoselec
Martina Mrak, prof.
Martina Friščić, prof.**

20. studenoga 2014. godine, u sklopu Comenius projekta, krenuli smo u Poljsku. Putovali smo vlakom oko 12 sati do grada Pleszewa u kojem smo bili smješteni. Nakon dolaska razgledali smo Pleszew koji je malen, ali vrlo lijepi grad. Drugoga dana posjetili smo školu i proveli neko vrijeme na nastavi engleskoga jezika. Razgovarali smo s učenicima toga razreda o razlikama školstva u Poljskoj i Hrvatskoj. Kasnije smo izložili plakat o razlikama među ljudima u svijetu koji smo dobili kao projektni zadatak.

Razgledali smo grad zajedno sa sudionicima projekta i vodičem, a zatim smo imali slobodno vrijeme u centru grada. Poljska mi se jako sviđala, najviše grad Wrocław, oblačno vrijeme te druželjubivi i otvoreni ljudi.

Antonela Pizek, 3. a

Sljedeći smo dan obišli dvorac Głorchow i park s bizonima, a poslije smo večerali u restoranu u blizini grada. Ujutro smo krenuli autobusom do grada Wrocława koji je poznat po velikom broju mostova. Budući da su se bližili blagdani, cijeli je grad bio uređen što ga je činilo još ljepšim i zanimljivijim.

A Christmas Carol

Pretpremijera:
18. prosinca za
Školu stranih
jezika.

Premijera:
19. prosinca 2014.
za Privatnu
varaždinsku
gimnaziju.

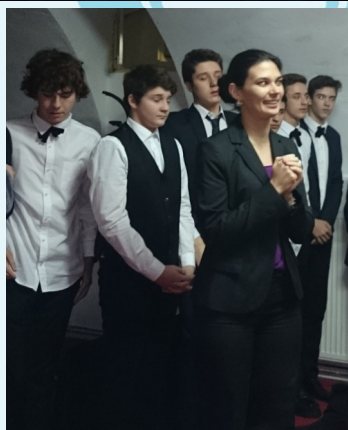

**Prvo izdanje
romana
A Christmas Carol
19. prosinca
1843. godine.**

**Voditeljice
kreativne grupe:
Mateja Rusak, prof.
Neda Njegač, prof.**

audicija za uloge

Luka Kokorić, Michael Kralj, Lovro Kruljac

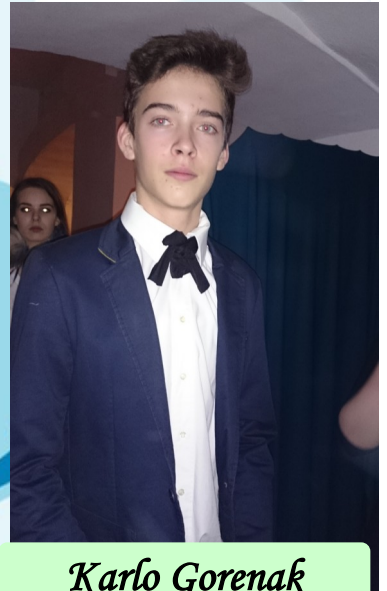
Miha Baroš, Vedran Benčić

Anton Weisz

Dominik Delić

Karlo Gorenak

Jelena Hudek, Tomislav Canjuga

Martina Gjud, Vedran Benčić

*Patrick Cikaš, Lovro Čelić,
Luka Kokorić*

Jelena Huđek, Miha Baroš

Laura Brijačak, Anto Grgić, Josip Novoselec

Jakov Škafec

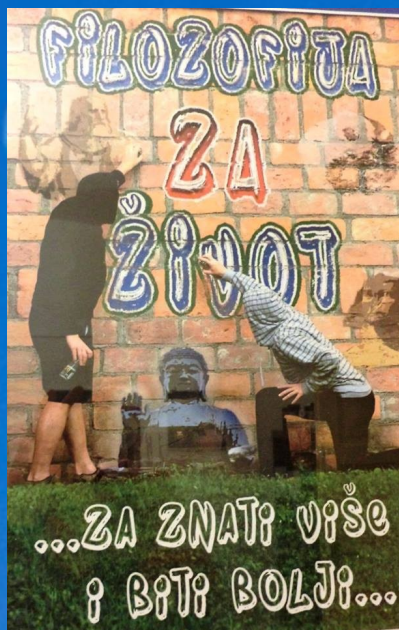
Dea Radek

*Lucija Posavec-Lončarić
Lovro Čelić*

*Luka Kokorić
Michael Kralj
Lovro Kruljac*

Povodom Svjetskog dana filozofije učenici trećeg i četvrtog razreda su s profesoricom filozofije Janjom Štimec posjetili udrugu Nova Akropola i prisustvovali predavanjima na temu „Filozofija za život” i „Tolkienov svijet”.

Žiger Privatna varaždinska gimnazija	
vož	
avanje	
li troškovi	300
ne, članarine	300
na higijena	100
ra – kino, koncert	
lični troškovi	600
a, obuća	/
anja	/
nje	
ovi za trajna dobra	
o osiguranje –	/
na rata	/
sko zdravstveno	

Planiranje budžeta radionica

Profesorica Željka Trupković održala je radionicu o planiranju budžeta u kojoj su učenici mogli izračunati svoj mjesečni financijski plan s prihodima i rashodima (režije, stanarina, prijevoz, izlet i sl). Učenici su računali financije za samačko kućanstvo, za jedno kućanstvo, za obitelj s svoje zaposlenih i s jednim djetetom te za dvoje zaposlenih s dvoje djece. U izračunu mjesečnog financijskog plana se kao polazna točka uzimala minimalna i prosječna plaća u Hrvatskoj te plaća budućeg željenog zanimanja.

2. a za Nepal

2. a razred Privatne varaždinske gimnazije je zajedno sa svojim razrednikom, profesorom Petrom Babićem, nazvao 060 9011 te na taj način pomogao žrtvama katastrofalnog potresa u Nepal!

27. veljače 2015. u našoj je školi sniman video za promociju naše škole.

2015/2016 Odaberi svoju školu

- Prva gimnazija
- Strukovna
- Strojarska
- Graditeljska

- Arboretum Opeka
- Maruševec
- Ivanec
- Glazbena
- Ludbreg

- Druga gimnazija
- Gospodarska
- Privatna srednja
- Prva privatna gimnazija

- Medicinska
- Elektro - strojarska
- Privatna UZ gimnazija
- Novi Marof

**terenska nastava
Dubrovnik, Kotor, Mostar, Budva, Sarajevo
8. ožujka - 14. ožujka 2015.**

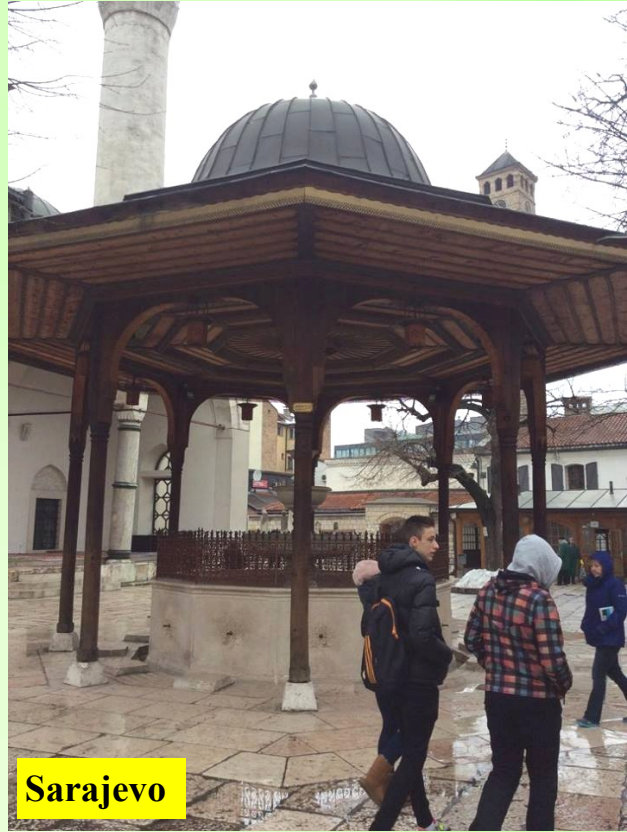
Na ovogodišnjoj terenskoj nastavi naši su učenici, uz pratnju profesorice Martine Friščić i profesora Petra Babića, posje-

tili Dubrovnik gdje su prošetali Stradunom i gradskim zidinama te posjetili Knežev dvor. Sljedećeg su dana krenuli prema Herceg Novom te posjetili otočić Mamulu. Navečer su stigli u Budvu i razgledali grad. Treći dan terenske nastave učenici su posjetili otočić Gospe od Škrpjela te razgledali znamenitosti Kotora (zidine i crkve). Četvrti su dan učenici upoznali Mostar te navečer stigli u Sarajevo. Sljedeći su dan razgledali najpoznatija mjesta u Sarajevu te kušali sarajevske kulinarske specijalitete.

otok Gospa od Škrpjela

Sarajevo

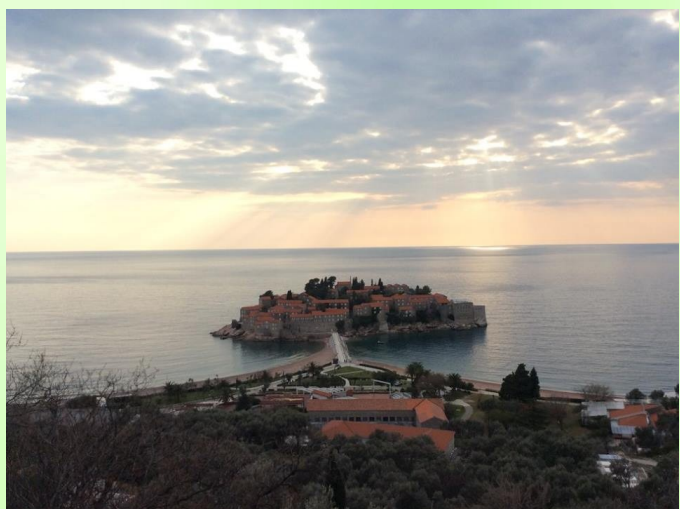
kahva u Sarajevu

dubrovačke zidine

šetnja Mostarom

22. ožujka - 26. ožujka

Viktorija Vdović i Dea Radek

Martina Mrak, prof.

Petar Babić, prof.

Osim glavnoga grada Nicosije, posjetili smo i ostale gradove kao što je na primjer Limasol (Lemesos), mali turistički gradić smješten na samoj obali otoka kojeg krasi mnogi restorančići i suvenirnice. Zgrade su gotovo isključivo kamene što samome gradu daje posebnu, pomalo romantičnu notu. Osim prekrasnih zgrada te karakterističnih uskih uličica, Limasol krasi i more koje je, unatoč luci koja se proteže gotovo cijelom njegovom dužinom, veoma čisto.

Cipar se može ponositi i time što u svojim brdima skriva i Hirokitiu, jedno od najstarijih sela uopće. To se selo sastoji od okruglih naseobina (obnovljenih ili replika) korištenih u starom vijeku.

Posjetili smo i jedno od kazališta iz antičke Grčke u sklopu čijeg se kompleksa nalaze i ruševine kuće na čijem se podu nalazi gotovo savršeno očuvani mozaik koji prikazuje mudru ženu, bilje i ostale antičke motive. Na Cipru veliku važnost ima i njegova iznimno zavodljiva i opojna gastronomska ponuda. Zahvaljujući pogodnoj mediteranskoj klimi, Cipar je blagoslovljen mnogim skupocjenim i egzotičnim namirnicama. Jela su mesna i izrazito začinjena, gotovo su svi namazi na bazi sira, a posebnu aromu slasticama daju neobični začini poput ruže. Glazba sadrži vrlo jednostavne ritmičke strukture koje ponavljanjem i varijacijama stvaraju figure koje svaki trenutak čine posebnim, trenutkom zbog kojeg poželite zauvijek ostati u tom čarobnom krugu ciparske dobrote, ljubaznosti, ali i zavidnog ponosa.

Comenius projekt

„We all smile in the same language“

Cipar

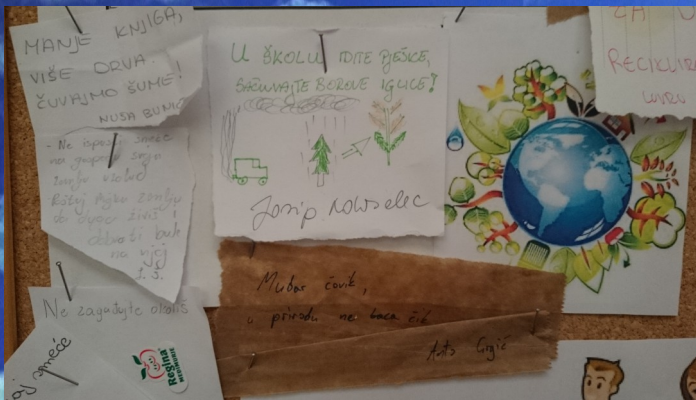
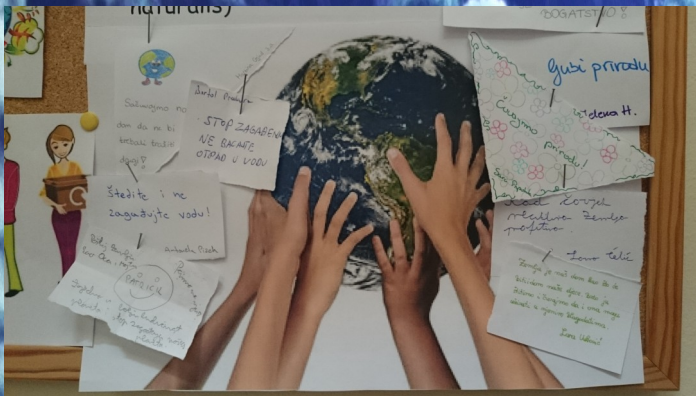
Cipar je mala država smještena u srcu Mediterana što se ponajviše zamjećuje po blagodatima kojima je obasut taj predivan otok. Glavni grad Nicosia (Lefcosia) oduševio nas je svojom bogatom kulturnom baštinom. Nicosia je graničnim prijelazom, odnosno zidom, podijeljena na dva dijela, grčki i turski, ali to ju ne sprječava da posjetiteljima pruži sve blagodati Ciparske kulture. Bogata je mnogim kamenim zgradama, a bijele su zgrade, zbog ogromnog broja sunčanih sati, njena svakodnevnica.

Dea Radek, 2. a

Dan planeta Zemlje

Na nastavi geografije naši su učenici zajedno s profesoricom Majom Jurgec obilježili Dan planeta Zemlje. Učenici su pisali poruke za spas Zemlje i njima ukrasili školski pano.

O prelijepa Zemljo, ljepotom odjevena,
 Ti, planeto naša plavih oceana.
 Kopicama bijelim pôlima pokrivena,
 O predraga Zemljo - životom razigrana.
 -ustinje tvoje i doline ravne
 isoka gorja i morske sprudi.
 I stepe široke, rascvale, travne
 - ti Zemljo bića, bilja i ljudi!
 Nek ti rijeke teku vodama bistre,
 široka ti polja svud ljepotom cvala.
 Nek oluje ziblju valove ti čiste,
 Svakom živom stvoru da bi radost dala!
 Plovi, nebom plovi, Zemljo naša draga,
 Neka Mjesec vječno kraj tebe brodi!
 Planeto naša, najvećeg nam blaga,
 Nek ti svako biće živi - u slobodi!
 (Pjesma br. 503 od ukupno 505 iz
 neobjavljene knjige - MP Philosophia
 naturalis)

2. a je zajedno sa svojim razrednikom, profesorom Petrom Babićem, kupio i posadio japansku trešnju ispred prozora naše škole.

*„We all smile in the
same language“
Slovenija*

20. svibnja - 23. svibnja
Laura Brijačak, Lovro Čelić
Vedran Benčić, Karlo Gorenak
Maja Fatiga, prof.
Neda Njegač, prof.

Na putu za Logatec.

Domaćini su nas dočekali gla-
znom i plesom.

Naši učenici sa svojim slovenskim prijateljicama.

Piran

U galeriji

Naši su gimnazijalci u sklopu nastave likovne umjetnosti s profesoricom Matejom Ruskom posjetili izložbu kolekcije Vugrinec koja se nalazi u Galeriji starih i novih majstora u Varaždinu. Izložba je značajna jer su prikazana remek-djela hrvatske moderne. Učenci su naučili kako privatni kolekcionar može pridonijeti očuvanju kulturne baštine.

U kazalištu

HNK Varaždin
„Gozba”
20. studenoga
2014.

Predstava govori o predrasudama današnjega društva, a glavni joj je cilj osvijestiti ljude o situaciji u društvu. Ima mnogo komičnih elemenata, no cjelokupni dojam to nikako nije jer je vrlo metaforična i nosi duboku pouku.

Gozba je predstava ozbiljne teme prikazana na šaljiv način, a to mi se izuzetno sviđa. Predstava je slika svakodnevnog, jadnog, sebičnog i tipičnog života prosječnoga čovjeka našega društva.

Predstava me ugodno iznenadila zato što se na smiješan način prikazuju neki od problema današnjice.

Predstava je izvrsno ostvarenje Olje Lozice i ansambla varaždinskog HNK. U predstavu nas uvodi jazz ugođaj protkan humorom koji se tijekom predstave razvodnjava te shvaćamo da se zapravo nas ismijava. Stereotipi, predrasude i kapitalizam teme su koje se prikazuju realistično. Glumci su dali najbolje od sebe.

HNK Varaždin
„Svoga tela gospodar”
18. veljače 2015.

Slavko Kolar poznati je hrvatski pisac dvadesetoga stoljeća. Mnoga su njegova djela doživjela filmsku, ali i dramsku adaptaciju, a među njima je i djelo *Svoga tela gospodar*. U nedavnoj izvedbi u Hrvatskom narodnom kazalištu u Varaždinu likove su uprizorili Ljubomir Kerekeš, Zdenko Brlek, Hana Hegedušić, Jan Kerekeš i mnogi drugi. Predstava je izvedena na kajkavskome narječju što se iz perspektive modernoga gledatelja doimalo pomalo satiričnim, a usudila bih se reći čak i grotesknim. Iako su u nekim replikama glumci bili vrlo uvjerljivi te je sama interpretacija bila u duhu satire kojim je predstava (trebala biti) bila prožeta, moje je osobno mišljenje da kontinuitet nije postignut, već da se u pojedinim replikama prekida. To posebice primjećujem u nekontinuiranosti korištenja kajkavštine pojedinih glumaca, ali u samoj kostimografiji. Ruža, kći seoskog bogataša, koja se udala za Ivu, siromašnog sina, bila je prikazana kao ljepotica koja samo malo šepa. Problematika djela je u tome što Ivo Ružu ne želi ni pogledati ne samo zato što šepa, već i zato što joj je lice „unakaženo” ružnoćom i starošću. Međutim, Ruža je u ovoj predstavi prikazana kao lijepa i mlada žena koja drži do svoje ljepote i izgleda. Smatram da je time prekinuta satiričnost, ali je s druge strane dobivena veća „moralna zagonetka”: Opravdava li Ivino ponašanje činjenica koja govori da on u tom braku nije svojevrijedno te da želi ostati dosljedan uvjerenju da je „svoga tela gospodar”? *Svoga tela gospodar* je prije svega zahtjevna socijalno-moralna i psihološka tragedija koja govori o običajima i kulturi ne tako davnog vremena, ali vremena na kojem počivaju uvjerenja današnjega svijeta te zbog toga nosi i iznimnu etnološku i kulturološku važnost. Predstava je uprizorenje jednog velikog djela te ju kao takvu cijenim i smatram dobrom smjernicom za stvaranje nekih novih (boljih) vlastitih ideala jer je najbolje biti „svoga tela, ali i uma gospodar”.

Dea Radek, 2. a

„Virginia Woolf” 26. svibnja 2015.

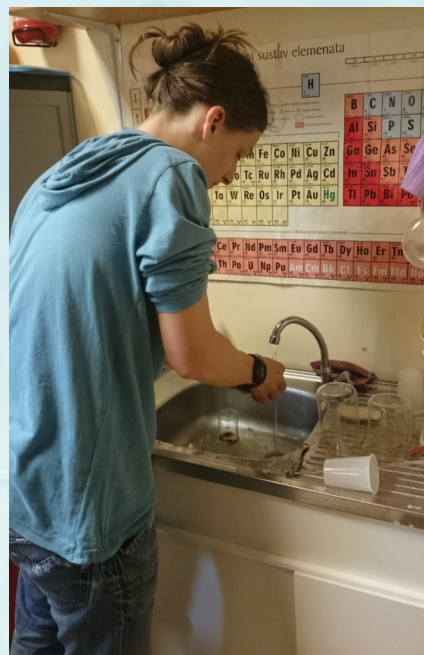
mrkva kao
katalizator

Kemičari

Miha Baroš
Vedran Benčić
Laura Brijačak
Jurica Crnko
Dominik Delić
Bartol Proskura
Dea Radek
Anton Weisz

U tikvici je stavljen vodikov peroksid i dodana je mrkva. Nakon nekoliko trenutaka zamijećeni su mjehurići. Mrkva ubrzava raspad vodikovog peroksida na vodu i kisik.

„Dobivanje ozona iz kalijevog permanganata i sulfatne kiseline.”
U reakciji se razvija ozon koji je jak oksidans. Ozon se zapali, a od njega i vata.

avangardno pjesništvo 4. a

Vraćam se u smrt,
tuga i bol urezane su u moje srce.
Teturam šumom,
noć je.
Smrt. Smrt. Smrt.
Okovi izdaje u mjesечеvoj sjeni.
Jedino što imam još,
sjećanje je na svoju ljubav,
I ... jedna fotografija.
Krv. Svuda oko mene.
Obuzdao me osjećaj napetosti.
Bojište.
Neću se vratiti.
Bla...
Bla...
Bla...

Anto Grgić

Obješena,
a ni kriva ni dužna
Ležiš na lenti vremena
Sanjaš o vječnosti
a lišće ti je već suho

Ti mladosti više nemaš
A lice ti je još zeleno
Šteta što je mrtvo
a nepokopano leži kao ukras
u ustanovi gdje sve umire

Sive snove sanjam kada
prolazim pored tebe

Nera Meliš

Volim smrt,
i miris krvi.
JB je rob
u okovima.
Tama crne rupe
je kao unutrašnjost
lijesa noću.
Nož za klanje
mi je u jednoj,
a meso u drugoj
ruci; pijan sam.
Ustajali miris
rata, vrisak u
mojoj glavi.
Žvačući razbijeno
staklo molim
vraga za oprost.

Tomislav Canjuga

Kantica kišobrana

Oj, kantico kišobrana,
koju vidim svakog dana.
Tvoja vrijednost sve više pada
jer te ne koristim nikada.
Kada kišni dani odu
ja ću opet kišobrana ostaviti na podu.
U školi samo zauzimaš mjesta
i izbaciti te treba smjesta.
Uopće mi nećeš nedostajati, i
tvoje mjesto prazno će ostati
Na kraju svega pozdravljam se
s tobom i zauvijek ti kažem
Zbogom.

braća Novoselec

ne znam
nemam
neću
ne mogu
i opet ne znam
bla bla bla
ne radi mi kemijska
odzvonilo je

Karlo Purgarić

Hladni prsti

Gdje sada dišu moji davno umrli preci?
Na kojem nebu lete njihove sjene
u kojem šumarku se skrivaju njihove duše
leže li još uvijek u istim grobovima
u koje su ih položili radnici lešinarskih tvrtki
koji dobro žive od tuđe smrti
jesu li im crvi, carevi hranidbenog lanca proždrili dostojanstvo
kao što su im proždrili truplo?
Plaču li moji preci u nekoj stranoj utrobi
ili postelji
sjećaju li se mene
jesu li na boljem mjestu
ili su oni sada netko drugi
tko živi sa mnom

moji preci stotinama godina stari,
čekate li dan kada ću ja postati prah u nečijoj šaci

i duša zarobljena
u pritvoru vremena?

Nera Meliš

poetski kutak

Nera Meliš je na ovogodišnjim 52. Šimićevim susretima osvojila 2. nagrada za mlade pjesnike do 25 godina (u kategoriji srednja škola). Čestitamo mladoj pjesnikinji koja će uskoro objaviti svoju prvu zbirku pjesama.

*Pjesnici su čuđenje u svijetu
Oni idu zemljom i njihove oči
velike i nijeme rastu pored stvari*

A. B. Šimić

U našoj školi postoji još pjesničkih duša. Samo ih treba otkriti i ohrabriti da nam pokažu svoje pjesničke misli i stihove.

Bljesak

Čujem zov, zov svog imena.
Netko me zove.
Glasovi se podudaraju sa zvukom
mora, pjene, valova...
Svjetlost, boreći se s izgubljenim putnicima,
pokriva ih.
Ti?
Tko si ti?
Pojavio si se iz tmine, potpuno neočekivan.
Ušao si u moj život tog trenutka.
Na rivi svirača, boja, glasova, buke...
Morski prekrivač gledao nas je.

Tog trenutka, osjetila sam nemir,
u meni sve je zatitralo,
Micala se duša,
Ruke su mi drhtale,
Osjećaji su se igrali...
Tog trenutka shvatila sam.
Ovo nije kraj, tek je počeo, san se ispunjava.
U tom snu bit će on.
Uskoro će postati moj princ.

Jelena Huđek

Michael Kralj

Lovro Kruljac

Helena Ledinščak

Lucija Posavec-Lončarić

1.a

Razredni biseri

„Kralj Artur bio je jako mali.”

„Trubaduri u Njemačkoj su miteseri.”

„Edipa je spasio pastir Faustul.”

„Znanost koja proučava starenje je starologija.”

„Tri kralja su Baltazar, Melkior i Gargamel.”

„U Senju smo posjetili tvrđavu Tibet.”

„Ja sam spletom nesretnih okolnosti danas došao u školu.”

„Artur i vitezovi okrutnoga stola.”

„Roman o Tristanu i Zlati.”

Miha Baroš

Vedran Benčić

Laura Brijačak

Dominik Delić

Lana Gavranović

Karlo Gorenak

Jelena Huđek

Lucija Koščak

Nikolina Prica

Dea Radek

Viktorija Vdović

Anton Weisz

2.a

Razredni biseri

„Mjesec je najveća zvijezda.”

„Možeš odgovarati cijelo školsko polugodište.”

„Hrana u školskoj kuhinji je suha ko spužva kad se posuši.”

„Ručak za vegetarijance: ćevapi s povrćem.”

„Škorpion ima iglu na repu.”

„Zmijina koža je hruskava.”

„Windows 8 je najbolji kompjutor na svijetu.”

„Pošarao si mi lubanju.”

„Virusi su štetne bakterije koje nam štete.”

3.a

Nuša Bunić

Melani Cesarec

Patrick Cikač

Jurica Crnko

Lovro Čelić

Martina Gjud

Josip Novoselec

Antonela Pizek

Sara Prapotnik

Bartol Proskura

Jakov Škafec

Lara Vuković

Ovo je bilo zanimljivo putovanje,
Putovali smo od Vladivostoka pa sve do Gvajane.

Dostojevski nas je mučio sa Zločinom i kaznom,
Sa sata smo izašli s glavom praznom.

Vienнови dijagrami tiha patnja su nam bili,
Ali znanje iz matematike uvijek smo glasno pokazivali.

Ukratko, to je sve,
Vidimo se iduće godine.

4.a

Radost i tuga trenutna su stanja, ali sjećanja i uspomene ostaju vječno. 4 godine. Dovoljno da vam netko, na početku potpuno stran ovoliko priraste srcu? Prosudite sami!

Prije 4 godine, 7 potpuno izgubljenih, preplašenih i bojažljivih učenika čekalo je početak jednog velikog iskustva i razdoblja razvijanja i pronalaska sebe, sebe samog – kao individue. Oči pune straha prvog su dana bile uprte u osobu koja će biti naš voditelj i pratitelj kroz ove duge 4 godine. Toliko nerazjašnjenih pitanja u našim glavama. Kako ću sve to uspjeti? Što me sve čeka? Tko će me voditi? Hoće li mi itko pomoći? S nama ste prošli kroz zaista sve. Tugu i naizgled bezizlazne situacije. Radost i veselje. Branili ste nas i čuvali naše male tajne. Nikada nas niste iznevjerili, napustili ili razočarali. Uvijek ste bili tu za nas, ma koliko situacija bila teška ili bezizlazna. Kad smo trebali rame za plakanje, bili ste tu. Kad smo nešto napravili i netko nas je trebao izvući iz situacije, bili ste tu. Kada nam je bilo teško, bili ste tu. Ali, bili ste tu i u najvedrijim i najveselijim trenutcima i zajedno ih proživjeli s nama. Smijeha i radosti uz Vas nikada nije nedostajalo. Mi smo učili od Vas i Vi ste učili od nas (barem se nadamo). Zajedno smo rasli i razvijali se kao osobe. Zaista ste nam uvelike olakšali ovaj trnoviti put pun prepreka i problema. Usmjerali ste nas na put. Ne znamo je li to naš pravi put, završni ili pak put sreće, ali ono što znamo jest – spremni smo na taj put. Pripremili ste nas. Kroz ovaj period od 4 godine prošli smo kroz muke i znoj, suze i smijeh. Kad je trebalo, povisili biste ton i malo nas „uzdrnali“ i tako nam pomogli kako bismo se vratili na naš, pravi put. Kad se samo sjetim što smo sve doživjeli uz Vas i s Vama. Nikada, baš nikada neću zaboraviti dan kada sam Vas i imenik nespretno poprskao Coca Colom. Bio je to početak prvog razreda. Baš divan početak! Tko će nakon nas dugo u noć pričati s Vama na terenskim nastavama o problemima i dilemama koje nas muče? Tko će Vas nasmijati svojim odličnim izrazima na njemačkom jeziku? Tko će nakon nas biti najljepši razred na ovoj školi? Kome ćete pjevati na satovima njemačkog i latinskog jezika? Tko će biti ono, što smo mi, kao cjelokupan razred zajedno s Vama? Ne znam kojim bismo Vam riječima zahvalili. Zaista ne znam. Toliko toga je ostalo još neizrečeno. Prvo razredništvo je zaista teško, a Vi ste odradili lavovski posao. U ime cijelog 4. razreda, zaista Vam hvala na svemu što ste napravili za nas. Draga razrednice, profesorice Friščić, hvala Vam na svemu. Radost i tuga trenutna su stanja, ali sjećanja i uspomene ostaju vječno. Četiri godine. Dovoljno da vam netko, na početku potpuno stran, ovoliko priraste srcu? Prosudite sami!

Filmska umjetnost

Na satima filmske umjetnosti u ove četiri godine gledali smo brojne strane i domaće filmove. No, mene su se najviše dojmili hrvatski i jugoslavenski filmovi u kojima smo uživali i na koje smo plakali. Neki od tih filmova snimljeni su još u vrijeme bivše Jugoslavije (najstariji koji smo pogledali, *Seljačka buna*, snimljen je 1975. godine) pa sve do novijih filmova poput *Sonje i bika*. Ono što je meni intrigantno u tih četrdeset godina filmske povijesti jest tematika koja nas prati, koja se provlači, preobražava i kroz koju promatramo balkanski mentalitet i naslijeđe. Ta tematika nas tjera da preispitujemo vlastite korijene, povijest te zašto smo ovdje gdje smo danas.

Većini Hrvata pri spomenu hrvatskog filma pada napamet Domovinski rat i ljudi tada često zaboravljaju da je hrvatski film postojao i prije rata (iako u sklopu Jugoslavije) te da postoje i noviji hrvatski filmovi koji se ne osvrću na rat u Hrvatskoj.

No, Domovinski rat je u svakom slučaju najpoznatiji i najčešći motiv hrvatskog filma 21. stoljeća. Je li doista najsnažniji hrvatski pečat rat? Mora da jest kad hrvatski narod boluje od nezaposlenosti, alkoholizma, droge i PTSP-a. Osim u novinama, na televiziji i internetu, te probleme vidjeli smo u filmovima *Ta divna splitska noć*, *Crnci i Halimin put*, a provlače se i u brojnim drugim filmovima koji su snimljeni u zadnjih petnaestak godina. Prije Domovinskog rata, proganjao nas je Drugi svjetski rat, čak i četrdeset godina nakon njegova završetka, kao i komunizam te brojni politički problemi iz poslijeratnog razdoblja. To nam dokazuju filmovi *Otac na službenom putu*, *Sjećaj li se Dolly Bell*, *Tko to tamo peva* te *Samo jednom se ljubi*. U oba razdoblja hrvatskog filma (ako ih grubo izrežemo iz ostatka hrvatske filmografije), žene su prikazane kao zasebna kategorija žrtava, koja pati tiho, te unatoč činjenici da su se žene izborile za pravo glasa, one su i dalje potlačene i imaju lošiji položaj. Na njihovim leđima leži sva briga, emocionalni slomovi...muškarci su se borili na frontama, a žene u vlastitim domovima, zarobljene u vlastitim mislima, strahu...Žene je zasigurno rasokolilo čekanje na povratak, na zvono na vratima, zvonjavu telefona, kobne riječi. Film koji je na mene ostavio najjači utisak je *Halimin put*, film o ženi koja sama na svojim leđima nosi bol, sjećanja, samoću, ružne slike i zvukove...čitavu obiteljsku tragediju mora sama preživjeti i svakodnevno proživljavati jer je ostala napuštena.

Alma Prica i Olga Pakalović u tom filmu odlično su utjelovile dvije nesretne žene u vrtlogu poslijeratne mučnine. U tom filmu očituju se i drugi problemi koji su u Hrvatskoj sveprisutni: alkoholizam, nacionalizam, ksenofobija... Na kraju filma, osim suza i mučnine, ostaje nam i nada da su dani neprijateljstva između Hrvatske, Bosne i Hercegovine te Srbije gotovi; nakon što su razorene tisuće i tisuće obitelji, bivši Jugoslaveni zajedničkim sredstvima snimaju film o onome što ih je slomilo. Nažalost, to nam ne garantira da je ratna sjekira zakopana za uvijek, ali svakako izgleda kao dobar početak. Užas ratnih događanja se manje direktno, ali šokantno prikazuje u *Crncima*, filmu iz 2009. koji progovara o onome o čemu se ne govori. Vrlo hrabro je snimati film koji prikazuje da nisu samo Srbi ti koji su sudjelovali u ratnim zločinima. To je ono što se u Hrvatskoj ne govori, stoga Zvonimir Jurić zaslužuje svaku pohvalu za hrabrost. Geslo Hrvata, u svakom slučaju jest „Lako je vidjeti trn u tuđem oku, a ne vidjeti balvan u svom“. *Crnci* su, za razliku od *Haliminog puta*, film bez ijedne žene, u kojem se članovi odreda zaduženog za prijavu poslove, osim izvlačenjem tijela preminulih članova i planiranjem postavljanja mine neprijatelju, suočavaju sa samim sobom i na taj način shvaćaju svoju tragediju. Nakon filma ostaju pitanja: „Jesu li ratni zločini problemi pojedinca ili nacije?“ te „Može li itko ostati čist i 'normalan' nakon rata?“. Film ne odgovara na pitanja, on ih postavlja i upozorava. Danas se u Hrvatskoj ne govori o tome da ni Hrvati u Domovinskom ratu nisu bili nevini, kako se ni prije pedesetak, šezdesetak godina nije govorilo protiv komunizma, staljinizma i sl. No, film *Otac na službenom putu* govori i o mnogim drugim stvarima; nevjeri i riziku nevjere, slobodi govora, izražavanja, mišljenja, obiteljskim odnosima, bračnim odnosima, položaju žene... Glavni lik nastradao je u mreži svojeg neopreza i to ga je stajalo slobode, no ta njegova greška imala je domino efekt, kako to često biva u životu. Njegova žena koja djecu uvjerava da im je otac na službenom putu, ne znajući gotovo ništa o muževoj nevjeri, pokušava zaraditi za život dok je muž odsutan, a sve nevolje koje se pojavljuju pritom nimalo joj, naravno, ne pomažu u toj situaciji. Ona je najveća žrtva u ovoj priči i teško je povjerovati da zloba ljubomorne (bivše) ljubavnice može doseći takve razmjere da odluči uništiti život čovjeku koji ima dvoje djece i obitelj. Jasno je da režim u kojem dvije pogrešne rečenice znače godine kajanja nije human režim te da on isključuje temeljna ljudska prava, a gledajući na to koliko je tabua u današnjoj Hrvatskoj, sve se više čini

da se mijenja jedino vlast i pokoji zakon, ali mentalitet ljudi ostaje isti. Ono što je još zanimljivo primijetiti u filmovima jugoslavenskog područja iz kraja 70-ih i početka 80-ih godina prošlog stoljeća jest zastupljenost erotskih scena. To se objašnjava novom generacijom redatelja koji su više-manje studirali na praškoj filmskoj akademiji FAMU, koja je bila i ostala jedna od najboljih filmskih akademija u Europi. Utjecaj Praga koji se pomiješao s balkanskom školom, rezultirao je socijalnom i političkom kritičnošću i zanimljivim pripovijedanjem, a bitne značajke su mu i atraktivnost, dopadljivost i humor, s čime su, gotovo nekako prirodno, došle i erotske scene. U gotovo svim filmovima koje smo gledali (*Otac na službenom putu, Sjećaš li se Dolly Bell, Tko to tamo peva, Samo jednom se ljubi, Banović Strahinja*, koji doduše ima nešto drugačiju tematiku) iz tog vremena sve te značajke su zastupljene, a teme se preklapaju, no svaki puta su provedene na drugačiji način, s drugačijim zapletima i originalnim ljubavnim pričama koje su poseban začim pričama o političkim zbivanjima 50-ih godina prošlog stoljeća.

Film *Banović Strahinja* je, kao i *Seljačka buna*, povijesni film koji se, osim što prepričava srednjovjekovna događanja, bavi i položajem žena kao i svi ranije spomenuti filmovi. Činjenica da su žene stotinama godina bile podređene, ponižavane i smještene u kuću, preciznije, kuhinju, vrlo je poražavajuća, no film *Na putu*, koji je novijeg datuma, nudi nam ohrabrujući preobrat jer prikazuje mladu samostalnu ženu koja se može realizirati i bez muškarca te time prikazuje sasvim novu eru za žene, koje su konkretno u ovom filmu, mnogo sposobnije i samostalnije od muškaraca iako se u filmu pojavljuje i grupa žena koje su u 21. stoljeću ostale podređene poput onih žena u 14. stoljeću kojima su iskopali oči ako su bile nevjerne. Ipak, na kraju puno snažniji utjecaj ostavlja samostalna žena koju je odlično utjelovila Zrinka Cvitešić.

Razmišljajući o posljednjih 40 godina hrvatskog (i jugoslavenskog filma), s fokusom na filmove koje smo gledali na satima filmske umjetnosti, došla sam do zaključka da im je jedna stvar zajednička: svi od reda vjerodostojno prikazuju situaciju u Hrvatskoj i susjednim državama te vječno pitanje o položaju žena. Predrasude o hrvatskom filmu pobijene su svim filmovima koje smo pogledali jer nijedan od njih nije dosadan, a ratna tematika se ne može izbjeći u zemlji gdje su i danas brojne obitelji traumatizirane i razorene zbog te velike zvižeri.

Nera Meliš, *Hrvatski i jugoslavenski film* (seminarski rad)

...hvala svima koji su ovu školsku godinu učinili posebnom!

Vidimo se sljedeće školske godine u novim pustolovinama!

Impresum

Ljetopis Privatne varaždinske gimnazije s pravom javnosti

Urednica: Neda Njegač, prof.

Fotografije: profesori i učenici Privatne varaždinske gimnazije s pravom javnosti

lipanj 2015. godine